tatus a afflictione ⁊ miſeria. Qđ beatus
grego. ix. moꝛa. expomit ſic dicēs. Im
pius namq̄ ve hꝫ. iuſtus miſeriā. qꝛ ⁊
eterna repꝛobos damnatio ſequit̃. et
electus quiſq̄ doloꝛibꝫ tranſitoꝛie ad
verſitatis expiat̃. impius caput leuat
ſed elatus euadere ve qđ ſequit̃ nō va
let. Iuſtus laboꝛe ſui certaminis affli
ctus caput leuare non ſinit̃. ſꝫ preſſus
a perpetua afflictōe liberat̃. Ille volup
tatibꝫ erigit. ſed ſupplicijs ſequentibꝫ
mergit. iſte in doloꝛe depꝛimit. ſed tñ
a pondere eterne aīaduerſionis abſcō
dit. Conſiderās hec vir ſanctus dt. Et
ſi impius fuero. ac ſi apte deploꝛet di
cens. Aut ſubtractus carnis deſiderijs
ſupplicio eterno ſubijcioꝛ. aut repug
nans illicitis motibꝫ pena pñti cruci
oꝛ. qꝛ a laboꝛe certaminis liber nō ſum
ſed ſupna diſpenſatio idcirco nos to
ta ſibi intentōne ſeruientes carnis nře
pmittit impugnationibꝫ ꝯcuti. vt ne
mens noſtra in ſuperbiā audeat pſum
ptione ſue ſecuritatis eleuari. vt dum
pulſata trepidat. in ſolo autoꝛis adiu
toꝛio ſpei pedem robuſtius figat. Hec
grego.

Filius.

Scire deſidero vtꝝ homo poſſit vi
uere in hoc mōo ſine tēptatōibꝫ

Caplm IIII. Pater P

Scire debes qđ nemo pt eſſe ſine temptationi
bus ſuper terrā. ſi vero tollit̃ aliq̄ temp
tatio quā quis patit̃ ſecurus ⁊ timid᷒
expectet aliā. nec vnq̄ debet ſibi in coꝛ
poꝛe etiā huius moꝛtis requiē pollice
ri. qꝛ ſicut nec mare fluctibꝫ. ita nec vi
ta hoīs carere pōt temptationibꝫ. De
hoc beatus bernar. ſic dt. Hic pꝛemoni
tos vos eſſe volo neminem ſup terram
abſq̄ temptatōe victuꝝ ⁊ cui foꝛte tol
litur aliq̄. ſecurus aut magis pauidus
expectet aliā. ⁊ ſic petat ab ea liberari
vt nunq̄ ſibi in coꝛpoꝛe moꝛtis huius
libertatem pfectam ſeu requiē audeat
polliceri. Qua in re ꝯſideranda eſt no
bis tam benigna erga nos diuine diſpē
ſatio pietatis vt quibuſdam nos tem
ptatōibꝫ patiat̃ diutius occupari. ne
foꝛte periculoſioꝛes occurrant. ab ali
quibꝫ vero citius liberari. vt poſſimus
in alijs quas nobis vtilioꝛes foꝛe pre
uidet exerceri. Neceſſe eſt eñ vt veni
ant temptatōes. quis enim coꝛonabi
tur niſi qui legitime certauerit. quō āt
certabimus ſi deſit qđ impugnꝫ. quid
mihi cū victoꝛia cum nō ſim in pugna.
Ergo deus miſcōiter nobiſcuꝫ agens
vult nos tribulationibꝫ exerceri vt qđ
virtuoſis operibꝫ a nobis nō poteſt ex
toꝛquere. ſaltem in laboꝛioſis tribula
tionibꝫ obtineat a nobis deus. ⁊ ideo
ſicut mare non fluctibꝫ. vita hominis
carere temptationibꝫ non poteſt. Nec
poteſt pax firma ⁊ ſolida eſſe niſi in re
gione ſua. tot eñ temptatōibꝫ plena
eſt vita noſtra vt nō immerito tota vi
ta ipſa temptatio debeat appellari. hec
beatus bern̄. Nullus ergo etiam qui in
virtutibꝫ pfecerit multum q̄diu eſt in
hac coꝛruptibili carne poteſt carere tē
ptationibꝫ ⁊ non moueri illicitis deſi
derijs ac cupiditatibꝫ. cum malignus
ſpūs acrioꝛibus pulſet temptationibꝫ
eos quos viderit magis reſiſtere vicijs
⁊ inſiſtere virtutibus. Unde Leo
papa. Quis hac fragili carne circum
datus ⁊ in iſto moꝛtis coꝛpoꝛe conſti
tutus etiam qui multum valdeq̄ pꝛo
fecerit ita iam de ſua perfectione ſecu
rus ſit. vt ab omni ſe illecebꝛarum pe
riculo credat alienum. licet donet ſan
ctis gratia diuina quotidianam victo
riam. non tamen aufert materiam di
micandi. qꝛ ⁊ hoc ipſum de miſericoꝛ
dia pꝛotegentis eſt. quia nature mu
tabili ne de confecto pꝛelio ſuperbi

retur ſemper volunt ſupereſſe qđ vince
ret. naꝫ nullis illecebris ꝯmoueri nul
lis cupiditatibꝫ titillari non eſt iſtius
vite. que tota temptatio ē ⁊ qua nimi
rum vincitᷣ. qꝛ vinci ab eodem nō vere
tur. Supbum eſt em̄ de non peccandi
felicitate p̄ſumere. cū hoc ip̄m p̄ſum-
pſiſſe pctm̄ eſt ſic dicente iohanne Si
dixerimus qꝛ peccatum non habemus
noſmetip̄os ſeducimus. nemo ergo ſe
fallat. nēo decipiat neq3 ita quiſq3 de
cordis ſui puritate cōfidat. vt putet ſe
nullis temptationū piculis ſubiacere.
cū pugil ille temptator acrioribꝫ eos
pulſet inſidijs quos maxime viderit
abſtinere a peccatis. hec leo papa. De
hoc dr̄ beatus gregorius. iiij. vel. viij.
moral. Nequaq3 in hac vita per exerci
tationē iuſticie pctm̄ deſeritᷣ. vt in ea-
dem iuſticia inconcuſſe maneat. qꝛ ⁊ ſi
iam a cordis habitaculo culpam recti
tudo eliminat. ip̄a tn̄ culpa que repelli
tur cogitatōnis noſtre foribꝫ aſſidens
vt ſibi aperiatᷣ pulſat. Unde per moy-
ſen dr̄. Factus eſt mane atq3 ſubijciēs
factuꝫ eſt veſpere. Mane quippe ad veſ
perum ducitᷣ quia nimirum lucem re-
ctitudinis vmbra ſequitᷣ tēptationis.
ſed qꝛ electoꝝ lux temptatione nō ex-
tinguitᷣ. nequaq3 nox ſed veſpera facta
perhibetᷣ. qꝛ nimirum ſepe temptatio
in corde electoꝝ lumen iuſticie abſcō-
dit ſed nō interimit. quaſi ad palloreꝫ
trepidationis pertrahit ſed funditus
non extinguit. electi ḡ poſt ſomnū re-
ſurrectionē appetunt. poſt reſurrectio-
nem veſpam p̄ſtolantᷣ. qꝛ de pctō ad iu
ſticie lumen poſiti ſemp ſe ꝯtra illece-
bras temptationū parant. quas nimi
rum nō timent ſed expectant qꝛ humi
litatis ſue rectitudini etiā temptamē-
ta pficere nō ignorant. quantalibet aūt
ꝯtra temptationem ſuam ꝟtute ꝯten
derint habere integram ſalutem neque
unt quouſq3 dies p̄ntis vite finiantᷣ.
Unde p iob dr̄. Et replebor doloribꝫ vſ-
q3 ad veſperā. mō namq3 aduerſa irru
unt. modo ip̄a quoq3 proſpera callida
hilaritate blandiuntᷣ. modo ſurgentia
vitia bellum carnis excitant. modo de
uicta vitia animum ad elationem vo-
cant. Bonoꝝ igitᷣ vita doloribꝫ vſq3
ad veſperā repletᷣ. qꝛ quouſq3 tempus
corruptōnis agitᷣ interna externaq3 af
flictione ꝯcutitᷣ ⁊ ſalutis ſecuritatem
non inuenit niſi dū dieꝫ temptationis
relinquet. hec grego. ¶ Sancti
tn̄ vellent ⁊ deſiderant non moueri illi
citis ꝯcupiſcentijs ⁊ delectationibus
ſed efficere hoc nō poſſunt q3diu in car
ne viuunt. Unde reſtat vt ip̄is ꝯcupi
ſcentijs ⁊ delectationibus carnis reſi-
ſtant. q3diu in hoc corpore corruptibi-
li deo militant. Hec ⁊ quedā alia bea-
tus augu. in libro de v̄bis apoſtoli cō-
memorat ſic dicens. Caro cōcupiſcit
aduerſus ſpiritū. ⁊ ſpiritus aduerſus
carnem. hec ſibijnuicē aduerſantᷣ. vt
nō ea que vultis faciatis. Quid eſt nō
que vultis faciatis vt oīno nulle ſint
concupiſcentie malaꝝ ⁊ illicitaruꝫ de-
lectationuꝫ. q3 q3uis ſanctus hoc velit
non efficit. q3diu hic viuitᷣ hoc non im
pletur. quid ergo reſtat ſpiritu ambu-
late ⁊ qꝛ non poteſtis efficere vt ꝯcupi-
ſcentias carnis ꝯſummatis. concupi-
ſcentias carnis ne perficiatis Conſum
mare quidē illas atq3 finire ⁊ penitus
extirpare oīno velle debetis. ſed q3diu
ſint in vobiſ ⁊ ē alia lex in mēbris vřis
repugnās legi mētis veſtre. ꝯcupiſcē-
tias carnis ne perfeceritis. ſed cuꝫ per
turbat vos temptatio. audite pſalmi-
ſtam dicentem. Miſerere mei domine
quoniam infirmus ſum. ⁊ anima mea
turbata eſt valde. ⁊ tu domine vſque-
quo. Quid eſt vſquequo niſi quouſq3
probes. quia ego ſubuenio. ſi enim cu-

to ſubuenirem luctamen non ſentires
tanq̄ de tuis viribꝫ ſuperbires, ⁊ per
iſtam ſuperbiā nunq̄ ad victoꝛiam ꝑ-
uenires. Dictum eſt quidez. adhuc te
loquēte dicam. ecce aſſum. ſed deus cū
differt adeſt ⁊ differendo adeſt. ne ꝓpe-
ram cum implet voluntatē perfectam
non impleat ſanitatem. Non em̄ frēs
mei apoſtolo paulo non aderat qui cū
certaret ne extolleret͛ timebat. in ma-
gnitudine inquit reuelationū mearuz
ne extollar ſed virtute medicamentuz
qđ ſibi dicit appoſitū. ne extollar inq̄t
datus eſt mihi ſtimulus carnis mee an-
gelus ſathane qui me colaphiſet. Ca-
put cedebat͛ ne caput extolleretur. O
antidotū quaſi qđ de ſerpente ꝯficit͛. ⁊
ꝓpterea tyꝛiaca nuncupat͛. Sed nun-
quid in temptatōe dn̄s deerat. Deni-
q̄ vt ſciatis q2 aderat. videte quid te
roganti rn̄deat. dixit inquit mihi. ſuf-
ficit tibi gratia mea. nā virtus in infir-
mitate perficitur. Ego inquit noui me-
dicus optimus in quē tumoꝛem ꝑgat
qđ volo ſanare. quieſce. adhibeam qđ
ſcio. Sufficit tibi gratia mea. non ſuf-
ficit tibi voluntas tua. Opus etiam no-
ſtꝝ in hac vita debet eſſe actōes carnis
ſpū moꝛtificare. quotidie affligere mi-
nare. frenare. interimere. q̄ multi em̄
ꝓficientes iam non delectant que an-
te delectabant qn̄ delectabat ⁊ nō con-
ſentiebat͛ moꝛtificabat͛. q2 iam non de-
lectat moꝛtificatū eſt. calca moꝛtuum.
tranſi ad viuū. calca iacentē. ꝯflige cū
reſiſtente. moꝛtua eſt em̄ vna delectatō
ſed viuit altera. ſed illi dū nō ꝯſentis
moꝛtificas. cū ceperis omnino non de-
lectari moꝛtificaſti. hec eſt actio noſtra
hec eſt militia nr̄a. in hoc agone dū cō-
fligimus deū habemus ſpectatoꝛez. in
hoc agone cū laboꝛamus deū habemuſ
adiutoꝛē. ſi em̄ nos ipſe non adiuuat.
nō dico vincere. ſed nec poterimus pu-

gnare. Cū ergo dixiſſet apoſtolus. Si
aūt ſpū actiones carnis moꝛtificaueri-
tis viuetis. ⁊ illas concupiſcētias carnis
moꝛtificare quibꝫ non eſt ꝯſentire ma-
gna laus eſt. quas non habere ꝑfectio
eſt. hec auguſti. R Et notandū q̄
ſunt nonnulli qui cū patiunt͛ aliquas
tribulatōes vel temptatōes locum ali-
um querunt ad manendū vt ꝑ hoc poſ-
ſint quietius ⁊ cū minoꝛi impedimen-
to deo ſeruire. ſed homo in hac vita po-
ſitus in nullo loco q̄uis etiam ſecreto
poteſt ſine temptatōe viuere. imo ple-
rumq̄ ibi maioꝛ doloꝛ temptatōis in-
uenit͛ vbi mutando locū requies ſpera-
batur. Hoc aūt permittit omnipotēs
deus vt homo cognoſcat infirmitatez
ſuam ⁊ humiliet͛. ⁊ nō in pn̄ti vita re-
quies ſed in futura querat͛. De hoc be-
atus grego. xxiiij. moꝛal͛. exponens il-
lud dictum. Increpat quoq̄ per dolo-
rem in lectulo, ⁊ oīa oſſa eius marceſ-
ſere facit. ſic ait. Cum quiſq̄ curis ſe-
cularibꝫ fatigaueris deſerere ꝑ diuinā
grām huius mundi itinera laboꝛioſa
ꝯpungit͛ cogitare ſolet quomō pn̄tis
vite deſideria fugiat. ⁊ ab eius laboꝛi-
bus requieſcat. ſibiq̄ mox deſiderate
quietis oꝛdinē querit. ⁊ velut qđdam
ſtratū ſic a cunctis laboꝛibꝫ locū inue-
nire ꝯcupiſcit. ſꝫ q2 in hac vita adhuc
homo poſitus in cuiuſlibet oꝛdinis lo-
co. in cuiuſlibet ſecreti receſſu ſine tēp-
tationibꝫ viuere nullatenus p̄t. Ple-
q̄ in id qđ ad requiē ꝯſtituit͛ maioꝛ do-
loꝛ temptationis inuenit͛. Unde recte
per ꝓphetam đr. vniuerſum ſtratū eius
verſaſti in infirmitate eius. ac ſi dice-
ret. Dē qđ hic ſibi placuit ad requiē.
hoc mutaſti ei occulto iudicio ad ꝑtur-
bationem. quod ꝑ quodam ꝯſilio agi-
tur vt huius peregrinationis tempoꝛe
electoꝝ vita perturbet͛. Uia quippe ē vi-
ta pꝛeſens qua ad patriam tendimus

Et idcirco hic occulto iudicio frequēti perturbatione conterimur. ne viam pro patria diligamus. ſolent enī non nulli viatores cū amena fortaſſe prata in itinere ↄſpiciunt ⁊ ꝑgendi moras innectere ⁊ accepti itineris rectitudinem declinare. eorūq; greſſus tardat pulcritudo itineris. dum delectat electis ſuis ad ſe ꝑgentibꝯ dn̄s huius mūdi iter aſperum facit. ne dū etiā quiſq; vite pn̄tis requie quaſi vie amenitate paſcit̄. magis eum diu ꝑegrinare quā citius ꝑuenire delectet. ne dū oblectatur in via. obliuiſcat̄ qd̄ deſiderabat in patria. qꝛ ergo in hac vita omnis noſtra quam forte pauimus requies perturbat̄ recte dicit̄. Increpat quoq; ꝑ dolorem in lectulo id eſt in preſentis vite requie vel temptatōnis nos ſtimulis vel flagellis afflictione conturbat. naz ſepe humanus animus quamlibet breui tempore ſine temptatione in bonis ſtudiis fuerit. mox de eiſdem ſtudiis in quibꝯ quieſcendo ſe exerit. de ipſis virtutibꝯ quibꝯ multiplicari nitit̄ dum perficere ſe ſentit elabitur. Unde pio rectoris noſtri moderamine īpulſu temptationis afficit̄. vt in eo ipſo profectus ſui elatio comprimat̄. quapropter poſtq; dixit increpat quoq; ꝑ dolorem in lectulo aperte ſubiungit ⁊ omnia oſſa eius marceſſere facit. Oſſa in ſacra ſcriptura v̄tutes accipimuſ ſicut ſcriptum eſt. Dominus cuſtodit omnia oſſa eorum. vnum ex his nō cōteret̄. quod vtiq; non de oſſibꝯ corporis ſed de viribꝯ vꝫ mentis. Cuz ergo increpat ꝑ dolorem in lectulo. omnia oſſa facit marceſſere. qꝛ cuz ea requiequam nobis ab hoc ſeculo preparamus flagello temptationis afficimur. quia fortaſſe de virtutibꝯ noſtris inflari potuimus. cognito infirmitatis noſtre tedio extenuamur. cū enī ſicut cupimus ad deum ꝓficimus ſi ꝓfectum noſtruz nulla temptatio pulſaret. alicuius fortitudinis nos eſſe crederemus. Sed qꝛ nobiſcū ſuperna diſpenſatione agitur vt infirmitatis noſtre qꝛ proficientes obliuiſcimur temptari recolamus ⁊ in ꝓfectu noſtro quid in diuino munere ⁊ in temptatione cognoſcimus quid de ꝓpriis viribꝯ p̄ſumamus. que nos ꝓfecto temptatio ad plenuz caperet. niſi protectio ſuperna ſeruaret. ſed pulſat nec frangit. īpellit nec mouet. quatit. nec deiicit. vt de infirmitate ſciamus eē qd̄ quatimur. ⁊ diuino munere eſſe ꝙ ſtamus. Hec grego. Ergo impoſſibile eſt hominē in hac vita non temptari. ideo omnes tam iuſti q; peccatores quotidie orant dicētes. Et ne nos inducas in temptationem. nō enī eſt orandū vt non temptem̄ ſed ne in temptationē inducamur. hoc eſt temptationi ↄſentiamus. qd̄ beda etiā in quadam omelia tāgit ſic dicens. Impoſſibile eſt hoiem q̄diu in hac vita fuerit non temptari. vnde oēs tam iuſti q; peccatores quotidie in orōne dicūt Et ne nos inducas in temptationē. Non ergo p̄cipit dn̄s orandū vt non tēptemur. ſz ne in temptationē inducamur.

¶ Aliud ē enī tēptari ⁊ aliud eſt in temptationē induci. temptat̄ quilibet qn̄ vel aīa vel corpore in delectationē alicuius vitii titillat̄. inducit̄ vero in temptationē ſi ſue delectatiōi cepit cōſentire. hec beda. Conſiderans beatus iob ꝙ ꝓpter lapſum primi hoīs humanū genus tot miſerias tēptationuz in hoc mūdo ſuſtinet. iſtam vitā totā eſſe temptationē ſic denominat dicēs. Militia eſt vita hoīs ſup terrā. qd̄ beatus greg. viii. moral. exponēs ſic ait. Hoc in loco tranſlatione veteri nequaq; militia vita hominis. ſed temptatio vocatur. Temptatio itaq; ipſa militia eſt qꝛ

dum ↄtra malignoꝝ ſpũum inſidias
vigilat. in belloꝝ ꝓcinctu ꝓculdubio
exudat. Notandũ vero ꝙ hec eadeꝫ vi
ta hominis nõ temptatõem habere dr̃.
ſed ipſa temptatõ eſſe perhibet̃ Spon
te quippe a ſtatu ↄdictionis lapſa ⁊ cor
ruptionis ſue putredine ſubdita. dum
ſibi ex ſemetipſa moleſtias gignit hoc
eſt iam facta qḋ tolerat. qꝛ enim ſtatuꝫ
mentis inclĩata deſeruit. quid in ſe ni
ſi motum varietatis vnde nunc ⁊ ſi ad
ſumma apperenda ſe erigit mutabili-
tatis lubꝛice impulſu ꝓtinus a ſemet-
ipſa cadit. vult in ↄtemplatõe ſtare ſꝫ
non valet. cogitationis greſſum figere
nitit̃ ſed infirmitatis ſue lapſibꝫ ener-
uat̃. que nimiꝝ mutabilitatis ſue one-
ra qꝛ volens expetijt nolens portat. qui
etus homo carnẽ poſſidere potuit ſi be
ne ab autoꝛe ↄditus poſſidere voluiſſꝫ
cũ ſe ↄtra ↄditoꝛem erigere ſtuduit. in
ſemetipſo ꝓtinus carnis ↄtumeliã in
uenit. Sed qꝛ cum culpa ſimul ab ori
gine etiam pena ꝓpagat̃ inſerta infir-
mitatis vitio naſcimur ⁊ quaſi nobiſ-
cũ hoſtem ducimus quẽ cum laboꝛe ſu
peramus. Sic itaqꝫ humana vita tẽp
tatio eſt. vt ⁊ ſua ab iniquitatis perpe-
tratõe ↄpeſcit̃. in ipſis tñ bonis operi
bus modo maloꝝ memoꝛia. mõ ſedu-
ctionis caligine. modo intentionis ſue
interruptione fuſcet̃. Alius namqꝫ a
luxuria carnem refrenat ſed tñ adhuc
luxurie fantaſmata tolerat. qꝛ que vo-
lens fecit. hoꝝ inuitus meminit. ⁊ pe-
nam ſuſtinet quam voluptatẽ putabat
Quia vero ad deuictã culpam retrahi
metuit. ventrem abſtinentie rigoꝛe re
ſtringit. vultuſqꝫ ex abſtinentia palleſ
cit. cumqꝫ in facie palloꝛ aſpicit̃ reue-
rẽda ab hominibꝫ vita laudat̃. morqꝫ
inanis gloꝛia ad abſtinentis animũ cũ
verbis fauoꝛis quam cõcuſſam mens
dum ſubigere non valet. eum per queꝫ
venerat tergere a facie palloꝛẽ querit.
ſicqꝫ fit vt infirmitatis nexibꝫ ligata.
ad palloꝛẽ abſtinentie fugiens iterũ ꝑ
alimẽta ſubdi luxurie metuat. aut im-
pulſum luxurie per abſtinentiam ſupe
rans palloꝛem ſuũ inani gloꝛie milita
re pertimeſcat. Alius lapſus ſupbie to
to iam deſiderio ſupans ſtatum humi
litatis appꝛehendit cumqꝫ ſupbientes
quoſdã vſqꝫ ad oppꝛeſſiones innocen
tium erumpe ↄſpicit. zeli excitatione
ſuccenſus poſtponere aliquotiens co-
git̃ qḋ decreuit vim rectitudinis ſꝫ au
toꝛitate ↄtradicit. vnde plerumqꝫ fit.
vt aut humilitatis ſtudio zelum recti
tudinis deſerit aut rurſum zelo rectitu
dinis turbet humilitatis ſtudiuꝫ quod
tenebat Cumqꝫ ſeruari ſimul ⁊ zeli au
toꝛitas ⁊ ꝓpoſita humilitas nõ poſſit.
ſibimetipſi hõ ex ꝑturbatõe incognit᷑
reddit̃ ita vt vehement̃ ambiat. ne apḋ
ſeductũ animũ aut ſupbia ſe autoꝛita-
ti zeli inſinuet. aut toꝛpoꝛ pauidus hu
militatem fingat. Alius amoꝛe ↄdito-
ris excitatus a terrenis cogitationibꝫ
mentem curat aſſidua oꝛatione ſuſpen
dere. atqꝫ hanc in ſecreta quietis inti-
me ſecuritate collocare. ſed in ipſo o-
rationis ſue aſcenſu dum eleuari ab in
timis nitit̃ inferioꝝ fantaſmata reuer
berant̃. atqꝫ ad intuendam lucem mẽ
tis oculus tendit̃. ſed ex coꝛpoꝛeo viſu
ſurgentibꝫ terrenarum rerum ymagi-
nationibus obſcuratur. Unde fit ple-
rumqꝫ vt intendentis animus ipſa ſua
infirmitate fatigatus aut oꝛationeꝫ de
ſerens toꝛpeat deſidia. aut ſi diu in oꝛa
tione mãſerit. ante eius oculos occul
tarum ymaginum caligo deſeneſcat.
Bene autẽ dicitur. Temptatio eſt vi
ta hominis ſuper terrã. quando quoqꝫ
ibi reatum deſcenſionis inuenit. vbi ſe
pꝛofectum compꝛehendere aſcẽſionis
putauit. Et inde mens ↄfundit̃ vnde

ſurgere a ꝯfuſione nitebat᷑. ⁊ ꝑ hoc ad
ſemetipſam diuerberata iam redeat.
ꝑ qđ eñi ſemetipſam iā collecta ⁊ coad
unata tranſibat. Temptatio ḡ eſt vita
hoīs ſupꝛ terrā. qꝛ aut aliena vt v̄tutibꝫ
ad celeſte ꝑmiū ꝯſurgere nō valet. aut
ditata donis ſpūalibꝫ aliqñ in deteriuſ
ex occaſione v̄tutū ruit. hec greg. T
De eodē etiā ꝑ quendam dr̄. Nullus
gradus ꝑfectōis quantūcūqꝫ excellēs
in tota vita pñti ⁊ quolibet tꝑe vel ꝑte
ipſius pt̄ eſſe ſine tēptatione ⁊ tribula-
tiōe. qꝛ nihil niſi tēptatio eſt vita hoīs
ſupꝛ terrā. vñ dr̄ iob Militia ē vita ho
minis ſupꝛ terrā ꝑ quā .ſ. militiam pug
na ꝯtinua inſtaurat᷑ cōtra tres hoſtes
viatoꝛis .ſ. carnē mundū ⁊ diabolum.
hec ille. Conſiderantes igit᷑ ꝙ non ſit
pax in iſta vita que plena eſt temptati
onibꝫ. ꝯfugiamus ad creatoꝛē nr̄m ⁊
humiliter poſtulemus ab ipō auxiliū.
vt temptatōibꝫ reſiſtere valeamus. ad
qđ hortat᷑ beatus berñ. ſic dicens. Nō
pt̄ eſſe pax firma ⁊ ſolida niſi in regio-
ne ſua in tot tēptationibꝫ eſt vita nr̄a
vt non immerito tota ipſa temptatio
debeat appellari. Sed qui ſumus nos
aut que eſt foꝛtitudo noſtra vt tam mul
tis temptationibꝫ reſiſtere valeamus.
cū temptationis impetū ſentimus in
cogitatione. ſtatim fugiamus ad ipm̄
⁊ hūiliter poſtulemus auxiliū nōne co
opat᷑ nobis in bonū illa tēptatio. Vñ
⁊ hūilioꝛes efficimur ⁊ cautioꝛes. hec
bernardus. Filius.

Cupio informari de vitijs que ſe
palleant ſub v̄tutis ſpecie ac eti-
am de prauis cōſilijs ⁊ laqueis demo
num. quibꝫ ſolent fideles ⁊ criſti mili
tes temptari.

Ca. .V. Pater

Scire debes qđ
triplex ē temptatio manifeſta
⁊ impetuoſa ⁊ fraudulenta. Tēptatio
manifeſta eſt cum quis temptat᷑ ꝑ luxu
riam ſupbiā aut auaritiam ⁊ cetera vi
tia que apte ⁊ maīfeſte mala ſunt. hac
temptatione tēptant᷑ infirmi ac teneri
in quibꝫ nondū radicatus eſt timoꝛ ⁊
in quibꝫ amoꝛ ſeculi nō eſt extinctus
⁊ ideo reaccendit᷑ ⁊ ex ꝯcupiſcentijs
mundi ſicut candela adhuc fumigās
cito capit flammam. Temptatio vero
impetuoſa eſt. que quaſi violenter ad
peccandum ſtimulat. ⁊ hec temptatio
ſolet foꝛtioꝛes impetere. vt qui molli
bus non flectunt᷑ duris ⁊ robuſtis tem
ptationibꝫ quaſi ventis validis euellā
tur. Temptationes fraudulente ſunt.
que ſub ſpecie boni ſe palliant. ⁊ licet
quoſqꝫ rudes vel ſtultos decipiant. qui
nondū ꝯgnouerūt altitudinē ſathane
.i. aſtutias eius. tñ ſingulariter ꝑfe
ctis ⁊ bene ꝑficientibꝫ inſidiant᷑. Vñ
dr̄ pſalmiſta. In via hac q̄ ambulabā
abſconderunt. Et beatus paulus. Ipſe
ſathanas tranſfigurat ſe in angelū lu
cis. Si eñi in eis ſua figura appareret
que turpis eſt horrerent eum ⁊ fuge
rent. ſi apte impugnaret eos reſiſterē
ei ⁊ auxilio dei fugarent eum ⁊ vince
rent ⁊ ſic apud eos non ꝓficeret. boni
eñi qui mūdi ſunt deteſtant᷑ immūda
peccata. qꝛ virtuoſi ſunt virtualiter cō
tra omne malum repugnant. qđ malū
eſt agnoſcūt. venit ergo angelus ſatha
ne in ſpecie angeli boni quem credit a
bonis diligi vt tanto facilius decipiat
eos quo bonus nuntius putat᷑. ⁊ qui
non ſoleat niſi bona nūciare ⁊ ſuadere
Unde dr̄ beatus bernardus Bonus nū
q̄ꝫ niſi boni ſimilitudine deceptus eſt.
⁊ vt facilius recipiat᷑ eius perſuaſio.
pꝛimo ſola bona pꝛoponit poſtmodum
mixta malis. tandem falſa bona ſed
vera mala. poſtremo cū irretierit eos
⁊ illaquiauerit inſolubiliter capit eo-